

Arrest

nr. 106 679 van 12 juli 2013
in de zaken RvV X en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 augustus 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 december 2012 met nummer X waarbij de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 31 december 2012 op basis van artikel 39/82, § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart op 21 oktober 2009 samen met haar op dat ogenblik nog minderjarige zoon het Rijk te zijn binnengekomen, dient op 22 oktober 2009 een asielverzoek in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 februari 2010 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake het door verzoekster tegen deze beslissing ingestelde beroep weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan verzoekster bij arrest van 23 juni 2010 met nummer X de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoekster dient op 5 augustus 2010 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.3. Verzoekster dient op 26 augustus 2010 een tweede asielverzoek in. Inzake deze asielaanvraag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 27 september 2010 de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.4. Op 21 oktober 2010 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.5. De op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf wordt bij beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 december 2010 ontvankelijk verklaard.

1.6. Bij arrest met nummer 56 793 van 25 februari 2011 verwerpt de Raad het tegen de beslissing van 27 september 2010 ingestelde beroep tot nietigverklaring.

1.7. Op 28 september 2011 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 28 februari 2012 de beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond worden verklaard. Deze beslissing wordt op 6 juni 2012 ingetrokken.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 12 juli 2012 de nieuwe beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond worden verklaard.

1.10. Op 28 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de op 28 september 2011 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten is gemotiveerd als volgt:

*“In uitvoering van de beslissing van [...] (Attaché), gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:
[...] geboren [...], nationaliteit Rusland (Federatie van)*

*Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten :
Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

O 2°hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

2.2. De zaken X en X hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp en zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden in die zin dat het eerstgenoemde rolnummer de bij de Raad aanhangig gemaakte vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring betreft en het laatstgenoemde de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid betreft waarbij de versnelde behandeling van de hangende vordering tot schorsing werd gevraagd. Omwille van een goede rechtsbedeling past het beide zaken samen te voegen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat verzoekster, overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, over een termijn van dertig dagen beschikte na de kennisgeving van de beslissing om bij verzoekschrift een beroep tot nietigverklaring, al dan niet vergezeld van een vordering tot schorsing, in te dienen tegen deze beslissing. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de bestreden beslissing verzoekster een eerste keer ter kennis werd gebracht op 24 september 2012. Zij betwist dit ter terechtzitting niet. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. Verzoekster beschikte bijgevolg vanaf 25 september 2012 over dertig dagen om een beroep in te leiden. Huidig verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot nietigverklaring werd evenwel slechts op 10 december 2012 aangetekend verzonden aan de Raad, terwijl de laatste nuttige dag om de bestreden beslissing in rechte aan te vechten 24 oktober 2012 was. Het gegeven dat de bestreden beslissing een tweede maal op 8 november 2012 aan verzoekster ter kennis werd gebracht, doet aan het voormelde geen afbreuk. Wanneer een beslissing een eerste maal regelmatig aan de belanghebbende wordt betekend, hetgeen in casu het geval was, gaat de beroepstermijn in en een eventuele tweede betekening doet geen nieuwe beroepstermijn ingaan (RvS 13 februari 2007, nr. 167.753). Ter terechtzitting geeft verzoekster ook geen verantwoording voor het laattijdig indienen van het beroep.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

Artikel 1

De zaken X en X worden gevoegd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS